

POSTANOWIENIE

Dnia 5 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

po rozpoznaniu w sprawie B.R., R.J., G.K. i T.R.
oskarżonym z art. 231 § 1 k.k. w zw. z art. 157 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.
w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 5 lutego 2025 r.,
wniosku zawartego w postanowieniu Sądu Rejonowego w Oświęcimiu
z dnia 10 stycznia 2025 r., sygn. akt II K 971/24
o przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu
w Wieliczce.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 stycznia 2025 r. Sąd Rejonowy w Oświęcimiu, w sprawie sygn. akt II K 971/24, wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie, w trybie art. 37 k.p.k., innemu sądowi równorzędnemu, sprawy oskarżonych B.R., R.J., G.K. i T.R..

W uzasadnieniu postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem w trybie art. 37 k.p.k. wskazano, że w sprawie oskarżonymi są funkcjonariusze Komisarjatu Policji w Z., z którymi z racji rejonizacji właściwy miejscowo Sąd często

współpracuje i osoby te są znane zarówno na szczeblu zawodowym, jak i prywatnym.

W ocenie wnioskującego Sądu sytuacja tego rodzaju może stwarzać u postronnego obserwatora, przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy w Sądzie Rejonowym w Oświęcimiu w sposób obiektywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w Oświęcimiu jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie. Korzystanie z właściwości z delegacji przewidzianej ustawowo w przepisie art. 37 § 1 k.p.k. może nastąpić wyjątkowo, jako odstępstwo od konstytucyjnej zasady rozpoznania sprawy przez sąd właściwy (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP) – i jedynie w sytuacji, gdy zostanie wykazane, że dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga takiego postąpienia.

Jak wskazano w postanowieniu w sprawie oskarżonymi są funkcjonariusze Policji współpracujący z miejscowo właściwym Sądem, występujący w tym Sądzie w charakterze świadków i dokonujący różnych czynności w związku ze sprawami, które wpływają do tego Sądu. Wydanie orzeczenia w tej konkretnej sprawie mogłoby zatem budzić podejrzenia, co do braku sprawiedliwego i obiektywnego rozstrzygnięcia.

Dla uniknięcia w takim wypadku zarzutów, które mogłyby rzutować na brak obiektywizmu i bezstronności przy rozpoznaniu sprawy, celowe jest, by była ona rozpoznana przez inny Sąd Rejonowy. Stanowisko takie jest zgodne z dotychczasową praktyką Sądu Najwyższego (vide: m. in. postanowienie z dnia 7 czerwca 2018 r., V KO 41/18). Mając na względzie zrozumiałą i przekonującą argumentację przedstawioną w uzasadnieniu wystąpienia sądu właściwego miejscowo i rzeczowo do rozpoznania wniesionego środka odwoławczego, uznać należało, że dobro wymiaru sprawiedliwości przemawia za przekazaniem rozpoznania sprawy do innego sądu równorzędnego. Nic nie stoi obecnie na przeszkodzie, aby sądem tym był Sąd Rejonowy w Wieliczce, do którego ewentualny dojazd stron nie powinien stanowić przeszkody.

Z tych też powodów orzeczono jak w sentencji.

[WB]

[a.ł.]

